

MOJCA JAN

Otrok

Park, sredi zime, škripanje korakov po snegu, mrmranje – žebranje beračice Magdalene.

MAGDALENA: Gospod usmili se, Kristus usmili se ... (*denar pada v skledo, Magdalena pocukrano priliznjeno*) Bog lonaj gospod, neskončno sem vam hvaležna za vašo dobroto. Gospod usmili se, Kristus usmili se....

JEZUS: Kličeš me, prišel sem. Vstani dobra žena, hodi za menoj kakor tisoči tebi enakih.

MAGDALENA: (*surovo*) Umakni se tepec, posel mi kvariš. (*posmehljivo*) Tisoči meni enakih hodijo za teboj! Naj hodijo, čreda enakih! Jaz pa sem ena, beračica Magdalena. Sem to, kar sem in nihče mi ne bo ukazoval, naj delam, kot delajo drugi. Hodi! Hodila bom zvečer, ko bom imela dovolj denarja za hrano.

JEZUS: Hotel sem le pomagat, kot mi je naročil Oče, v čigar imenu sem tu.

JANEZ: Oprostite, gospod, ujezili ste jo, ko ste jo enačili z drugimi. Pri nas je vsak le to, kar je. Nisem se predstavil: sem profesor Janez, raziskujem enkratnost posameznika. Vas ne zebe? Čisto nagi ste, tale rjuha okoli pasu verjetno ni dovolj.

JEZUS: Samo pomagati sem hotel. Ljudje so mi bili hvaležni, da sem trpel za njih.

JANEZ: Magdalena ni ljudje, je človek. Vas res ne zebe?

JEZUS: Hladno je. Morate razumeti, nisem prišel po lastni volji, Oče me je poslal. Sin ne more delati sam od sebe ničesar, razen kar vidi, da dela Oče. Oče živi v nebesih, tam je toplo. Verjetno ni računal na tak mraz.

JANEZ: Da, ta nova naselja danes so zelo udobna in topla. Človek zlahka pozabi, kakšno je resnično življenje. Stanujete že dolgo v nebesih?

JEZUS: Preselil sem se, ko sem bil star triintrideset let. V svojih mladeniških letih sem že hodil po vaših krajih. Sledili so mi mnogi, ne vem njihovih imen, vem, da so bili dobri ljudje. Sem beseda, ki je meso postala, ker je tako hotel Oče, ki ga ljudje nikoli niso videli. Očetov edinorojeni Sin sem ter ljudem govorim in delam v njegovem imenu.

JANEZ: Še sedaj ste videti mladi. Oprostite, ker vas nadlegujem, toda na nekoga me spominjate. Zdi se mi, da sem že videl vaše slike. Ste igralec, pop zvezdnik, športnik, politik?

JEZUS: Po malem vse to. Vidite me takšnega, kot si me želi Oče.

JANEZ: Seveda, spomnil sem se! Vaše slike visijo v hišah, kamor hodijo nekateri, ki še niso navajeni razmišljati z lastno glavo.

(v ozadju se kregata Magdalena in Otrok)

MAGDALENA: Podoben si vsem ostalim ljudem. V sanjah živiš, če misliš, da si človek!

OTROK: In kdo si ti?! Beračica, ki živiš od dobrote drugih. Misliš, da si nekaj več, ker nočeš živeti človeka vrednega življenja!

MAGDALENA: Živim, kakor sama hočem. Sem, kar sama želim, da sem.

Kako boš ti vedel, kaj je človeško življenje, če sploh ne veš, kaj je človek!

JANEZ: *(se vtakne v prepir)* Magdalena, ne prerekaj se z njim.

MAGDALENA: Prepričuje me, da živim na ramenih drugih, da živim življenje, nevredno človeka!

OTROK: Očita mi, da sem tak, kot me hočejo drugi, da ne mislim s svojo glavo, da ne vem, kaj je človek!

MAGDALENA: Samo pogledjte ga! Oblači se, kot se oblačijo drugi, govori iz enoumja ljudi. Telo in duša sta stlačena v uniformo! Je to lahko človek?!

JEZUS: Oba sta otroka enega Očeta. Ljubita se med seboj.

MAGDALENA: Kako naj ljubim ljudi, če ne znajo biti človeški?!

OTROK: Kako naj ljubim človeka, če ne mara ljudi?!

JEZUS: Jaz sem neskončna ljubezen, ki jo je Oče poslal k vam. Mnogi hodijo za menoj v imenu ljubezni. Pozabita na svojo sebičnost in se pridružita Očetovemu tropu ljubečih!

(preskok v notranjost Jezusovega mišljenja, ki se vključuje v besedilo kot brezčasni pogovor, ki ne vpliva na potek zunanjega pogovora; ta se nadaljuje, kot da ne bi bil prekinjen)

KRISTUS: Ne govori Jaz! Ti si nič.

JEZUS: Kdo si ti?

KRISTUS: Jaz sem Kristus.

JEZUS: Jaz sem Jezus.

KRISTUS: Ti ne moreš biti Jaz. Ti si samo v imenu Očetovem.

(preskok v zunanost)

MAGDALENA: Tvoja čreda ljubečih me ne zanima. Človek je eden, v tropu pa jih je mnogo.

JANEZ: Gospod, ne živite med nami, razsodite, je človek Magdalena ali je človek Otrok?

JEZUS: Poslušajte mojo sodbo in v njej spoznajte ljubezen Očetovo ...

JANEZ: Pozabite za trenutek očeta in sodite po lastni pameti.

JEZUS: Tega ne morem.

(preskok v notranjost)

KRISTUS: *(posmehljivo)* Žal tega res ne moreš.

JEZUS: Zakaj se mi posmehuješ?! Prišel sem med ljudi, da bi jim pomagal, da bi jih odpeljal v kraljestvo sreče. Verjamem v Očetovo resnico in delam, kot želi Oče. Tudi ti se mi posmehuješ, ker tako želi Oče.

- KRISTUS:** Verjemi tako! In želi si, da ne boš nikdar nehal verjeti!
(preskok v zunanost)
- JEZUS:** *(nadaljuje)* Ničesar ne morem delati sam od sebe. Kakor slišim, tako sodim. In moja sodba je pravična, ker ne iščem svoje volje, ampak voljo Očeta, ki me je poslal.
- MAGDALENA:** *(posmehljivo)* Slišali ste sodbo! Slišali ste vodjo tropa!
- OTROK:** Gospod, stopite z menoj. Predstavil vas bom ljudem.
(preskok v cerkev – cerkvena akustika; za preskok priporočam glasbo iz prvega stavka maše Kyrie eleison, ki se ob vstopu v cerkev spremeni v prve akorde drugega stavka Gloria; katera maša je to, prepuščam izvajalcem, nujno je le, da je razpoznavna.)
- ŽENSKA:** *(pojoč kot duhovniki)* Gloria in excelsis Deo.
(preskok v Jezusovo notranjost)
- KRISTUS:** *(posmehljivo)* Ti te bodo razumeli. Tvoj dom in tvojega Očeta hvalijo: slava Bogu na višavah!
(preskok v zunanost, človeški glasovi se v cerkvi med seboj stalno prepletajo, ponavljajo besede v slovenščini in latinščini, sliši se mrmranje, ki mestoma prerašča v bučanje in je podlaga cerkvenega prizora.)
- OTROK:** In na zemlji mir ljudem, ki so dobre volje.
- ŽENSKI ZBOR:** Hvalimo te! Slavimo te!
- ŽENSKA:** Molimo te!
- MOŠKI ZBOR:** Poveljučujemo te!
- GLASBA:** Laudamus te, benedicimus te, adoramus te, glorificamus te!
(FRANK MARTIN – Gloria: od 1:44 do 2:14)
- ŽENSKA:** Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam.
- VSI:** Zahvaljujemo se ti zaradi tvoje velike slave!!!
- OTROK:** *(v to)* Vesel sem, da ste z menoj, gospod. Tu se zbiramo ljudje. Veliko nas je, veliko enako mislečih. Nekoč bom mislil za njih.
- JEZUS:** Poznam besede, ki jih govorite. Njihov odmev sem poslušal v nebesih.
(preskok v notranjost)
- KRISTUS:** Tudi če ne bi še slišal teh stavkov, bi jih spoznal! Vsak spozna besede, ki ga hvalijo in slavijo. To godi tudi tvojemu Očetu!
- JEZUS:** V teh besedah je iskrena ljubezen.
- KRISTUS:** Te besede so preračunljiva trgovina: jaz te hvalim, ti mi boš pa to plačal!
(preskok v zunanost)
- ŽENSKA:** Gospod Bog!
- MOŠKI 1:** Nebeški kralj!
- OTROK 1:** Bog Oče vsemogočni!
- MOŠKI 2:** Gospod edinorojeni Sin Jezus Kristus!
(preskok v notranjost)
- KRISTUS:** Tvoje ime kličejo, pa te ne spoznajo.

JEZUS: Tudi tvojega omenjajo, pa se ne oglasiš.

(preskok v zunanost)

ŽENSKA: Gospod Bog!

OTROK 2: Jagnje božje!

ŽENSKA 1: Sin Očetov!

OTROK 1: Ki odjemlješ grehe sveta!

VSI: Usmili se nas! Usmili se nas! Miserere nobis!

ŽENSKA: Sprejmi našo prošnjo, ki sediš na desnici Očetovi!

VSI: Usmili se nas!

ŽENSKA: Zakaj edino ti si sveti, edino ti Gospod, edino ti najvišji Jezus Kristus.

GLASBA: Cum sancto spiritu in gloria Dei Patris. Amen.

(FRANK MARTIN – Gloria: od 5:29 (ali od 5:53) do 6:35)

JEZUS: *(kliče v petje)* V slavi Boga Očeta! V slavi Boga Očeta!

OTROK: *(po koncu petja)* Vidim gospod, da vam je všeč pri nas.

JEZUS: Prijetno je, veselim se gledati, poslušati in čutiti trop dobromislečih.

Toplo mi je, ko slišim, da ne obstajam zaman.

(preskok v notranost)

KRISTUS: Ne veseli se ljudi. Razočaran boš.

JEZUS: Poslušaj njihovo iskreno ljubezen, občuti njihove dobre misli.

KRISTUS: Ljudje so prazni. V njih ni nobenih misli ne dobrih ne slabih.

Mislijo le, kadar se jim to izplača.

(preskok v zunanost)

OTROK: Rad bi vas predstavil naši Ženski. Je enaka me enakimi, le njene besede imajo posebno moč. Zato jo prosimo, da se za nas pogovarja s tistimi, ki določajo, kdo smo.

JEZUS: Vsi smo otroci enega Očeta. Ustvaril nas je po svoji podobi in ta podoba živi v vsakem od nas.

OTROK: Ne poznam vašega očeta. Tudi svojega se le medlo spominjam. Živim med ljudmi in, ko bom velik, bom jaz tisti, ki bom določal, kakšni smo ljudje.

(preskok v notranost)

KRISTUS: *(posmehljivo)* Si slišal nedolžne otroške besede?! Voditi, podrejati, določati enako mislečim njihove misli; to je tisto, kar si želijo že otroci ljudi.

To je iskrena ljubezen, ki jo čutijo, ko izgovarjajo tvoje ime.

JEZUS: Otrok je še, govori kar sliši, ne more še vedeti, kaj je slabo.

(preskok v zunanost)

OTROK: Dovolj Ženska, ki govoriš v našem imenu, da ti predstavim tega gospoda. Všeč smo mu in dobro se počuti med nami.

ŽENSKA: Podobni ste človeku na slikah, ki krasijo ta prostor.

JEZUS: Sem takšen, kot si me želi Oče. Takšne so tudi moje slike.

ŽENSKA: Tudi mi smo takšni, kot nas določa naš Oče.

JEZUS: Samo en Oče je in jaz prihajam k vam, ki ga častite, da bi vam govoril v njegovem imenu.

ŽENSKA: Vi, gospod, lahko govorite le v svojem imenu ali v imenu vašega Očeta. Naš Oče, ki ga častimo in se mu zahvaljujemo za njegovo dobroto, se pogovarja z mano in preko mene z meni enako mislečimi.

JEZUS: Jaz sem Očetov edinorojeni Sin. Kdor ne časti Sina, ne časti Očeta, ki ga je poslal.

ŽENSKA: (*nestrpno*) Mi verjamemo v vsemogočnega Očeta, stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih stvari!

(*pod vsem naslednjim prizorom do glasbe je podlaga hitro, razumljivo a monotono mrmranje latinskega Credo, ki ga mrmra Kristus*)

KRISTUS: Credo in unum Deum Patrem omni potentem factorem coeli et terra, visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Jesum Christum filium Dei unigenitum et ex Patre natum ante omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum, non factum, consubstancialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem de scendit de coelis. Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine. et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis: sub Pontio Pilato passus, et sepoltus est. Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas. Et ascendit in coelum; sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria judicare vivos et mortuos; cujus regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum, Dominum et vivificantem Qui ex Patre Filio que procedit. Qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur, qui locutus est per Prophetas. Et in unam sanctam catholicam et apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum et vitam venturi saeculi. Amen.

OTROK: Mi verjamemo v gospoda Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina božjega, ki je iz Očeta rojen pred vsemi veki.

ŽENSKA 2: In je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga.

MOŠKI 1: Rojen neustvarjen, enega bistva z Očetom. In po njem je vse ustvarjeno!

ŽENSKA: (*napadalno*) Mi verjamemo, da je Jezus Kristus zaradi nas ljudi in zaradi našega zveličanja prišel iz nebes.

ŽENSKA 1: Tu se je utelesil po Svetem Duhu iz Marije Device in postal človek!

OTROK 1: Bil je tudi križan za nas!

MOŠKI 2: Pod Poncijem Pilatom je trpel in bil v grob položen.

ŽENSKA 2: Po pričevanju našega pisma je tretji dan vstal od mrtvih.

ŽENSKA: Šel je v nebesa in sedi na desnici Očetovi! In bo spet prišel slavljen in hvaljen soditi žive in mrtve!

VSI: In njegovemu kraljestvu ne bo konca!

ŽENSKA: Verjamemo v Svetega Duha, ki oživlja!

OTROK 2: Ki izhaja iz Očeta in Sina ter ga z Očetom in Sinom molimo in slavimo.

- ŽENSKA: Verjamemo v nas ljudi in v tisto, kar nas združuje!
- MOŠKI 1: Priznavamo krst, s katerim smo oproščeni greha.
- ŽENSKA: In pričakujemo vstajenje mrtvih ter življenje v prihodnjem veku.
(FRANK MARTIN – Credo: od 7:34 do 7:48; lahko se dvakrat ponovi ali pa podlaga dvogovora Jezus – Kristus.)
(preskok v notranjost)
- JEZUS: Iste besede govorimo.
- KRISTUS: Ki iz njihovih ust pomenijo čisto nekaj drugega.
- JEZUS: To so besede vere.
- KRISTUS: In besede, ki zahtevajo plačilo za verovanje.
- JEZUS: Človek je zmotljiv, vsi lahko grešijo, saj so le ljudje. Oče je dober, poslal jim je mene, svojega Sina, in odpustil jim bo zmote.
- KRISTUS: Grešiš ti, ker nisi človek in ker v človeka verjameš. Tudi tvoj Oče se bo nekoč naveličal odpuščati tistim, ki tega nočejo.
(preskok v zunanost)
- JEZUS: Jaz sem ta, ki ga kličete, da se vrne med vas. Jaz sem Očetov Sin.
- ŽENSKA 2: Prelep si, premlad, da bi bil križani.
- MOŠKI 1: Preneznaten in preveč navaden si, da bi se izdajal za vsemogočnega Sina.
- JEZUS: Tak sem, kot ste ljudje.
- ŽENSKA 1: Prerok Janez je rekel: "On, ki pride za menoj, je pred menoj, ker je bil prej kot jaz. Postava je bila dana po Mojzesu, milost in resnica je prišla po Jezusu Kristusu." Janeza že dolgo ni bilo. Ne družijo se z nami. Postal je človek. Za njim ni bilo nikogar. In kakšno milost nam daješ ti, kakšno resnico nosiš?
- JEZUS: Očetova milost sem, njegovo resnico nosim. Jaz sem prišel v imenu svojega Očeta in me nočete sprejeti. Če pride kdo drug v lastnem imenu, ga sprejmete.
- OTROK 2: Zakaj si le človek, če si res tisti, ki ga čakamo ljudje?
(preskok v notranjost)
- KRISTUS: Tako se dogaja tistemu, ki hoče dobro ljudem. Ujel si se v lastno zanko. Očitajo ti, da si človek!
- JEZUS: Moj Oče hoče, da sem človek. Kot človek sem bil križan in kot človek prihajam k človeku, k množici, da jo popeljem v večno življenje.
- KRISTUS: Tu si se zmotil. Množica ni sestavljena iz človekov, množica so ljudje. Človek je profesor Janez, je beračica Magdalena, so drugi posamezniki. A ti nočejo slišati o tebi, ki prihajaš v imenu Očetovem. Ti iščejo človeka Jezusa Kristusa.
- JEZUS: Takšen ne obstajam.
(preskok v zunanost)
- ŽENSKA: Ostali ste brez besed. Sami veste, da niste tisti, ki ga čakamo.
- OTROK: Vi ne morete določati, kakšni smo ljudje. V vas ni našega Boga Očeta.

JEZUS: Ko bi bil Bog vaš Oče, bi mene ljubili, ker sem iz Boga izšel in prišel.

Nisem namreč prišel sam od sebe, ampak me je on poslal. Zakaj ne razumete mojega govora?! Ker govorim resnico, mi ne verujete. Kdor je iz Boga, božje besede posluša. Vi pa jih nočete poslušati, ker niste iz Boga!

(preskok v notranjost)

KRISTUS: Pomiri se, Jezus, ne izdajaj Očetove dobrote in njegovega potrpljenja. Gluhim, ki nočejo slišati, tudi kričeči ne more ničesar dopovedati.

(preskok v zunanost)

ŽENSKA: Ne žalite nas in našega Boga! Mi vemo, kdo smo mi in kdo je on.

OTROK 2: Imamo svoje postave, ki nam jih je dal on.

MOŠKI 1: Mislimo enako, kot misli on.

ŽENSKA 2: Oblačimo se tako, kot želi on.

OTROK 1: Učimo se tisto, kar želi on.

MOŠKI 2: On je tisti, ki zahteva, da smo taki, kakršne nas je določil.

ŽENSKA: In on je tisti, ki kaznuje neenake!

(preskok v notranjost)

KRISTUS: Od Kajfa so peljali Jezusa v sodno hišo. Prišel je Pilat k ljudem in jim rekel: "Kakšno tožbo imate zoper tega človeka?" Odgovorili so mu: "Ko bi ta ne bil hudodelec, bi ti ga ne bili izročili." Tedaj je šel Pilat spet v sodno hišo in poklical Jezusa: "Ti si judovski kralj?" Jezus je odgovoril: "Tako je, kralj sem. Vendar moje kraljestvo ni od tega sveta. Jaz sem za to rojen in sem za to prišel na svet, da spričam resnico. Vsak, kdor je iz resnice, posluša moj glas." Pilat mu reče: "Kaj je resnica?" In ko je to izgovoril, je spet šel ven k ljudem in jim rekel: "Jaz ne najdem na njem nobene krivde. Glejte, pripeljem vam ga ven, da spoznate, da ne najdem na njem nobene krivde." Jezus je prišel ven s trnovo krono in škrlatnim plaščem. In Pilat jim reče: "Glejte, človek!" Ljudje so zavpili: "Križaj ga, križaj ga!" Pilat jim reče: "Vzemite ga vi in ga križajte; zakaj jaz ne najdem na njem nobene krivde." Ljudje so mu odgovorili: "Mi imamo postavo in po postavi mora umreti, ker se je delal Sina božjega. Križaj ga! Križaj ga!"

(preskok v zunanost)

ŽENSKA: Jaz sem tista, s katero se naš Bog pogovarja, jaz sem tista, ki vem, kaj lahko povem ljudem, jaz sem tista, ki določam, kakšni smo ljudje.

MOŠKI 2: Če dvomiš v Žensko, dvomiš v našo resnico.

OTROK: Če dvomiš v Žensko, dvomiš v našo svobodo.

JEZUS: Saj niste svobodni, če vam nekdo določa, kdo in kakšni ste.

MOŠKI 2: Mi smo si jo izbrali, da je enaka med enakimi.

ŽENSKA 1: Mi smo jo prosili, naj govori njegove misli.

OTROK 2: Mi smo se svobodno odločili, da jo poslušamo.

OTROK: *(potiho zase)* In nekoč bodo poslušali mene. Jaz jim bom določal, kdo so.

(preskok v notranjost)

JEZUS: Pred mojimi očmi se spreminjajo v sluzaste pokveke, v čredo enumnih žev, ki slepo bleja za vodnikom.

KRISTUS: Trop ljudi je trop slepo ubogljivih. Potrebujejo nekoga, ki jim govori, kdo in kakšni so. Potrebujejo vodjo. In vodja je tisti, ki se ga bojijo. Svojo oblast skriva za krinko tujih misli, svojo drugačnost prekriva s formo prvega med enakimi. V skritih mislih vsakega člana tega tropa pa je hinavstvo in želja biti vodja. Slišal si tihe otroške besede. Takšne neizrečene želje odzvanjajo v vseh glavah tropa.

JEZUS: Zakaj se odkrito ne spopadejo za prvenstvo?

KRISTUS: Ker se najbolj bojijo biti drugačni, kot so drugi. Ker je njihova nočna mora vprašanje: kaj si bodo pa ljudje mislili o meni.
(*preskok v zunanost*)

ŽENSKA: Svet, svet, svet si ti Gospod!

VSI: Bog nebeških čet!

ŽENSKA: Polna so nebesa in zemlja tvoje slave!

GLASBA: Hosana in excelsis, benedictus qui venit in nomini Domini.

(*LLOYD WEBBER – Hosanna: od 1:39 do 2:57*)

(*v petje*)

ŽENSKA: Blagoslovljen, ki prihaja v imenu gospodovem!

OTROŠKI ZBOR: Hosana na višavah!

MOŠKI 1: Blagoslovljena, ki prihajaš v imenu gospodovem!

ŽENSKI IN MOŠKI ZBOR: Benedictus! Benedictus!

OTROŠKI ZBOR: Hosana na višavah!

OTROK: (*v konec petja*) Gospod, bolje bo, da odidete. Ne sodite med nas.

Drugačni ste.

(*glasbeni prehod*)

JANEZ: Gospod, vas ne zebe?

JEZUS: Mraz je. V meni je mraz.

JANEZ: Zakaj ste se vrnili?

JEZUS: Nočejo me.

JANEZ: Oni drugi?

JEZUS: Ljudje me nočejo. Kličejo me, ko se oglasim, me ne marajo poslušati.

Drug sem, ne tisti, ki ga potrebujejo. Tisti je s tega sveta. Jaz nisem.

JANEZ: Malo jih je, malo drugače mislečih.

JEZUS: Veliko jih je, veliko enako mislečih.

JANEZ: Izginili bodo, ker niso človek.

JEZUS: Preživeli bodo, ker so ljudje.

JANEZ: Žalili so vas.

JEZUS: Žalili so mojega Očeta.

JANEZ: In vas.

JEZUS: Kdor žali Očeta, žali mene in kdor žali mene, žali Očeta. Jaz sem

Očtov sin.

MAGDALENA: O, pogledjte ga! Ljudek se je vrnil! Vam čreda ne ugaja?!

JANEZ: Pusti ga, Magdalena, zebe ga.

JEZUS: (*zase, zasanjano*) Zakaj Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak imel večno življenje. Bog ni poslal svojega Sina na svet, da bi svet obsodil, marveč da bi se svet po njem zveličal. Kdor vanj veruje, ne bo obsojen. Kdor pa ne veruje, je že v obsodbi, ker ne veruje v ime edinorojenega Sina božjega. Obsodba pa je v tem, da je prišla luč na svet, pa so ljudje bolj vzljubili temo, kot luč, zakaj njih dela so bila hudobna. Kajti vsak, kdor dela hudo, sovraži luč in ne hodi k luči, da bi se ne razkrila njegova dela.

JANEZ: Gospod, ne obsojaj jih, saj ne vedo, kaj delajo.

MAGDALENA: Seveda ne vejo, če pa ne mislijo. Za svoja dejanja si odgovoren le, kadar jih misliš.

JEZUS: Za njih misli Ženska, za njih začenja misliti Otrok.

JANEZ: Poznam jo. Oba sva bila nekoč človeka. Ona je raje izbrala moč. Jaz ostajam zvest sebi.

MAGDALENA: Nikoli jim ne bo pustila postati človek.

JANEZ: Tega tudi ne želijo. Ljudje hočejo nekoga, ki misli za njih. Ne marajo ga, obrekujejo ga, za hrbtom ga pljuvajo, a brez njega ne morejo živeti.

JEZUS: Ljudje so v sebi dobri. Moč in oblast jih zasleplujeta. Hotel sem jim pokazati božje kraljestvo.

MAGDALENA: Ne lažite sami sebi. Ljudje so v sebi sebični.

JANEZ: Ljudje so hinavski, na zunaj kažejo obraz ljubezni, na znotraj z zobmi trgajo prijatelja.

MAGDALENA: Ljudje so nečimerni. Jaz sem njihov obraz. Dajejo mi vbogajme, da vidijo in slišijo mojo hvaležnost in se naslanjajo ob svoji dobroti.

JANEZ: Ljudje so hudobni.

JEZUS: Otrok ne more biti hudoben.

JANEZ: Otrok je najhujši. V njem je še praznina, v njem je moč njegove otroške nedolžnosti, v njem je nepokvarjena pripravljenost postati močan. Ve, kaj hoče, nevaren je, ker je preveč človeški. Nekoč bo vodil ljudi in ti bodo mislili, da so si ga sami svobodno izbrali za vodnika.

MAGDALENA: Otrok ne bo nikoli pravi človek, ker noče in ne bo hotel pred sabo odgovarjati za svoja dejanja. Nikoli ne bo človek, ker v svoji moči in zaljubljenosti vase ne bo hotel govoriti z Bogom.

OTROK: Slišal sem te, Magdalena. Resnico govoriš, pa se je ne zavedaš.

MAGDALENA: Le pravi človek se lahko pogovarja z Bogom.

JEZUS: Jaz sem človek in sem Bog, pa se ne pogovarjate z menoj.

MAGDALENA: Človek sem jaz, Magdalena, in človek je Janez. Veliko nas je samosvoje mislečih. Vi niste med nami. Vi ste Očetova beseda, vi niste vi.

JEZUS: Ljudje mi očitajo, da sem človek, vi mi očitate, da nisem.

JANEZ: Ne znate misliti zase.

JEZUS: Mar vi znate?

MAGDALENA: Seveda, in zato lahko zaničujemo enako misleče ljudi.

OTROK: Mislite, da ste boljši od nas, mislite, da vas Bog bolj ljubi? Govorite, kot govorim jaz, mislite, kot mislim jaz. Med nami pa je ogromna razlika. Jaz bom močan, za mano bodo mnogi, ki mi bodo laskali, ker se me bodo bali. Vi pa ostajate vsak sam in z zavistjo gledate mene, ki jih bom imel za seboj veliko. Jaz bom imel kraljestvo na zemlji. To hočem, to bom dosegel in to vam glasno povem. Zaničujte me, podcenjujte me – jaz se vam bom smejal, ker vem, da mi ne morete nič. Jezni ste, besnite in v sebi kričite, ker mi ne morete biti enaki.

(preskok v notranjost)

JEZUS: Vse se preobrača, vse se podira. Ne razumem jih. Obrazi dobrih postajajo maske, maske zlih se spreminjajo v obraze. Nihče ni, kar misli, da je.

KRISTUS: Zmotil si se. Vsi so, kar mislijo, da so. A samo eden je tisti, ki ve, kaj in kdo je. On določa misli mislečih, ki ne vejo.

JEZUS: Polašča se Očetove oblasti.

KRISTUS: Zanj je Oče orodje njegovih dejanj.

(preskok v zunanjost)

OTROK: Vem, gospod kdo si. Povedal sem ti, da ne sodiš med nas. Opravil si svoje poslanstvo, jaz te ne potrebujem več.

JANEZ: Tudi med nas ne sodi. Ni človek. In tudi ti, Otrok, ne sodiš med nas. Odidi, pusti nas pri miru s svojim otročjim blebetanjem.

OTROK: Žal mi je, da ne spregledate. Jaz res ne sodim med vas, toda vi sodite k meni. Vseeno mi je, če si lažete, da ni tako. Jaz svoja hotenja poznam in zaradi njih vam bom pustil, da ste, kakršni ste. Edini, ki res ne sodi sem, je Gospod Jezus Kristus, ki je Sin resničnega Boga.

JEZUS: Poznaš me ...

(preskok v notranjost)

KRISTUS: ...pozna me...

(preskok v zunanjost)

JEZUS: ... pa me nisi hotel spoznati.

OTROK: Ni bilo nujno. Vrni se k Očetu. Klical te bom, klical bom tvojega Očeta in z menoj bodo klicali mnogi. Vendar, prosim te, ne oglašaj se, ne trpi zaman.

Moje kraljestvo bo kraljestvo na zemlji. Ti in tvoj Oče bosta le imeni, le orodji, s katerima bom nevidno vladal enako in drugače mislečim. Zbogom!

(preskok v cerkev – cerkvena akustika)

OTROK: *(kot vodja)* Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta!

VSI: Usmili se nas.

OTROK: Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta!

MAGDALENA: Podari nam mir.

JANEZ: Dona nobis pacem.

VSI: Usmili se nas, miserere nobis! Usmili se nas!

(preskok v notranjost – vendar s cerkveno akustiko, glasbo in z glasovi Otroka in ostalih: Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, podari nam mir.

(LLOYD WEBBER – Pie Jesu od 1:13 do konca ali do koder je potrebno.)

JEZUS: Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?! Daleč proč si od prošelj, od besed mojega vpitja. Moj Bog, podnevi kličem in me ne uslišiš, ponoči in ne paziš name. Jaz sem črv in ne človek, zasramovanje ljudi in zaničevanje ljudstva. Vsi, ki me vidijo, me zasmehujejo, ustnice raztezajo, z glavo majejo, pravijo: "Zaupal je v Gospoda, naj ga osvobodi, naj ga reši, če ga ima rad!" Da, ti si me vodil od materinega telesa, me zavaroval na materinih prsih. Tebi sem bil izročen že od rojstva, od materinega naročja si ti moj Bog. Ne oddalj se od mene, ker sem v stiski, blizu mi bodi, ker ni pomočnika! Kakor voda sem se razlil, vse moje kosti so se razklenile. Moje srce je postalo kakor vosek, raztaplja se v mojih prsih. Moje grlo se je posušilo kakor črepinja, jezik mi na nebu lepi, v smrtni prah si me pogreznil. Zakaj mnogo je psov, ki me obdajajo, drhal hudobnežev me obkroža. Prebodli so mi roke in noge, vse svoje kosti morem prešteti. Oni pa gledajo in na meni oči pasejo, razdeljujejo si moja oblačila in za mojo suknjo žrebajo. Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?! Zakaj?!!

KRISTUS: Eli, Eli, lama sabaktani?!

JEZUS IN KRISTUS: Oče, zakaj?!!

(preskok v cerkev)

OTROK: Blagoslovljen sem, ker prihajam v imenu Gospodovem. Usmiljeni

Jezus, jagnje božje, ki jim odjemlješ grehe sveta, podari mi mir!

(LLOYD WEBBER – Pie Jesu: od 00:00 do 1:13)